

Bruselj, 29. januar 2020
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0178 (COD)

5487/20
ADD 1

EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.:	COM (2018) 353 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb – politični dogovor

Delegacijam pošiljamo konsolidirano različico besedila navedenega zakonodajnega predloga, o kateri sta se dogovorila Svet in Parlament.

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) je vzpostavitev notranjega trga, ki deluje za trajnostni razvoj Evrope in med drugim temelji na uravnoteženi gospodarski rasti ter visoki ravni varstva in izboljšanju kakovosti okolja.

¹ UL C 62, 15.2.2019, str. 103.

(2) Generalna skupščina ZN je 25. septembra 2015 sprejela nov globalni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030², katere jedro so cilji trajnostnega razvoja, ki zajemajo tri trajnostne stebre: okoljskega, socialnega in gospodarskega/upravljaljskega. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope³ povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije znotraj Unije in na svetovni ravni že od samega začetka naprej upoštevani cilji trajnostnega razvoja. V svojih sklepih z dne 20. junija 2017⁴ je Svet Evropske unije potrdil, da so Unija in države članice zavezane celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030, tudi v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki. Evropska komisija je 11. decembra 2019 objavila sporočilo o evropskem zelenem dogovoru.

(3) Leta 2016 je Svet v imenu Unije sklenil Pariški sporazum⁵. Člen 2(1)(c) Pariškega sporazuma določa cilj okrepitve odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe. V zvezi s tem je Evropski svet 12. decembra 2019 sprejel sklepe o podnebnih spremembah. Glede na navedeno je ta uredba ključen korak k cilju doseganja podnebno nevtralne EU do leta 2050.

(4) Trajnostnost in prehod v varno podnebno nevtralno gospodarstvo, ki je odporno na podnebne spremembe, bolj gospodarno z viri in krožno, sta ključnega pomena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Trajnostnost je že dolgo v središču projekta Evropske unije, njene socialne in okoljske razsežnosti pa so priznane v pogodbah EU.

² Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 (ZN 2015), na voljo na: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

(5) Komisija je decembra 2016 pooblastila strokovno skupino na visoki ravni, da oblikuje vsesplošno in celovito strategijo Unije za financiranje trajnostne rasti. Poročilo strokovne skupine na visoki ravni, ki je bilo objavljeno 31. januarja 2018⁶, poziva k vzpostavitvi tehnično stabilnega sistema klasifikacije na ravni Unije, da se pojasni, katere dejavnosti so „zelene“ ali „trajnostne“, najprej v zvezi z blaženjem podnebnih sprememb.

(6) Komisija je marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“⁷ o vzpostavitvi ambiciozne in celovite strategije za financiranje trajnostne rasti. Eden od ciljev, navedenih v akcijskem načrtu, je namenjen preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast. Vzpostavitev enotnega sistema klasifikacije trajnostnih dejavnosti je najpomembnejši in najnujnejši ukrep, predviden v akcijskem načrtu. V akcijskem načrtu je potrjeno, da mora premik kapitalskih tokov k bolj trajnostnim dejavnostim temeljiti na skupnem celostnem razumevanju okoljske trajnosti dejavnosti in naložb. Najprej bi morali z jasnimi smernicami o dejavnostih, za katere se šteje, da prispevajo k okoljskim ciljem, prispevati k obveščanju vlagateljev o naložbah, s katerimi se financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Dodatne smernice o dejavnostih, ki prispevajo k drugim ciljem glede trajnostnosti, vključno s socialnimi cilji, se lahko pripravijo pozneje.

⁶ Končno poročilo strokovne skupine na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti EU „Financiranje trajnostnega evropskega gospodarstva“ je na voljo na naslovu: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6a) Glede na sistemsko naravo svetovnih okoljskih izzivov je potreben sistemski in v prihodnost usmerjen pristop k okoljski trajnostnosti za odzivanje na naraščajoče negativne trende, kot so podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti, globalna prekomerna poraba virov, pojav novih groženj, vključno z nevarnimi kemikalijami in njihovimi kombiniranimi učinki, pomanjkanje hrane, tanjšanje ozonskega plašča, zakisljevanje oceanov, izrabljanje sladkih voda in sprememba zemljiškega sistema.

(7) Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁸ je pozval k povečanju zasebnega financiranja odhodkov, povezanih z okoljem in podnebjem, zlasti z uvajanjem spodbud in metodologij za družbe, da bodo merile okoljske stroške poslovanja in dobiček iz uporabe okoljskih storitev.

(8) Za doseganje ciljev trajnostnega razvoja v Uniji je treba kapitalske tokove usmeriti v trajnostne naložbe. Pomembno je, da se v celoti izkoristi potencial notranjega trga za doseganje teh ciljev in zagotovi, da kapitalski tokovi, usmerjeni v trajnostne naložbe, na notranjem trgu niso moteni.

(8a) Zaradi obsega izziva in stroškov, povezanih z neukrepanjem ali zapoznelim ukrepanjem, je treba postopoma usmerjati finančni sistem tako, da bo podpiral trajnostno delovanje gospodarstva. Zato mora financiranje trajnostne rasti postati običajna praksa in je treba trajnostni vpliv upoštevati pri finančnih proizvodih in storitvah.

⁸ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

(9) Ponujanje finančnih proizvodov, s katerimi se uresničujejo okoljsko trajnostni cilji, je učinkovit način za usmerjanje zasebnih naložb v trajnostne dejavnosti. Cilji nacionalnih zahtev za trženje finančnih proizvodov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih naložb, tudi tistih zahtev držav članic in Unije, ki zadevnim akterjem na trgu omogočajo, da uporabljajo nacionalne oznake, so izboljšati zaupanje vlagateljev in ozaveščenost o vplivu na okolje, zagotoviti prepoznavnost in obravnavati pomisleke glede lažnega zelenega oglaševanja (*greenwashing*). Lažno zeleno oglaševanje se nanaša na prakso pridobivanja nepoštenih konkurenčnih prednosti s trženjem finančnega proizvoda kot okolju prijaznega, čeprav v resnici ne izpolnjuje osnovnih okoljskih standardov. Trenutno ima le nekaj držav članic vzpostavljene sisteme označevanja. Ti obstoječi sistemi temeljijo na različnih taksonomijah za klasifikacijo okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti. Ob upoštevanju političnih zavez iz Pariškega sporazuma in na ravni Unije je verjetno, da bo vse več držav članic vzpostavilo sisteme označevanja ali druge zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi proizvodi ali podjetniškimi obveznicami, ki se tržijo kot okoljsko trajnostni. Pri tem določanju, katere naložbe se štejejo kot trajnostne, bi države članice uporabile nacionalne taksonomije. Če bodo takšne nacionalne zahteve temeljile na različnih merilih glede tega, katere gospodarske dejavnosti se štejejo kot okoljsko trajnostne, bo to vlagatelje odvrnilo od čezmejnih naložb zaradi težav pri primerjanju različnih naložbenih priložnosti. Poleg tega bi morali gospodarski subjekti, ki želijo pritegniti naložbe iz celotne Unije, v različnih državah članicah izpolnjevati različna merila, da bi se njihove dejavnosti za namene navedenih različnih oznak štejele kot okoljsko trajnostne. Neobstoj enotnih meril bo tako povečal stroške in močno odvrčal gospodarske subjekte, kar bo oviralo dostop do čezmejnih kapitalskih trgov za trajnostne naložbe.

Merila za ugotavljanje, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna, bi bilo treba uskladiti na ravni Unije, da bi odpravili ovire za delovanje notranjega trga v zvezi z zbiranjem sredstev za trajnostne projekte in preprečili njihovo nastajanje v prihodnosti. S takšnim usklajevanjem bodo gospodarski subjekti lažje čezmejno zbirali sredstva za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti, saj bi bilo njihove gospodarske dejavnosti mogoče primerjati na podlagi enotnih meril, da bi jih lahko izbrali kot osnovna sredstva za okoljsko trajnostne naložbe. To bo olajšalo privabljanje čezmejnih naložb znotraj Unije.

(10) Poleg tega v primeru, če udeleženci na finančnem trgu vlagateljem ne zagotovijo nobenega pojasnila o tem, kako dejavnosti, v katere vlagajo, prispevajo k okoljskim ciljem, ali v svojih pojasnilih različno razlagajo, kaj je „okoljsko trajnostna“ gospodarska dejavnost, preverjanje in primerjava teh različnih finančnih proizvodov za vlagatelje predstavljata nesorazmerno večje breme. Ugotovljeno je bilo, da to odvrča vlagatelje od naložb v okoljsko trajnostne finančne proizvode. Poleg tega ima pomanjkanje zaupanja vlagateljev pomembne škodljive učinke na trg za trajnostne naložbe. Prav tako je bilo ugotovljeno, da bodo nacionalni predpisi ali tržne pobude za reševanje tega vprašanja znotraj nacionalnih meja povzročili razdrobljenost notranjega trga. Če udeleženci na finančnem trgu razkrijejo, kako in v kolikšnem obsegu so finančni proizvodi, ki jih ponujajo, okoljsko trajnostni in dejansko izpolnjujejo merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v skladu s to uredbo, ter za takšna razkritja v vsej Uniji uporabljajo skupna merila, bo to vlagateljem pomagalo primerjati čezmejne naložbene priložnosti in spodbudilo družbe, v katere vlagajo, k oblikovanju bolj trajnostnih poslovnih modelov. Vlagatelji bodo poleg tega imeli več zaupanja pri vlaganju v okoljsko trajnostne finančne proizvode v Uniji, kar bo izboljšalo delovanje notranjega trga.

(11) Za odpravo obstoječih ovir za delovanje notranjega trga in preprečitev nastanka takšnih ovir v prihodnosti bi morale države članice in Unija uporabljati enoten koncept okoljsko trajnostnih naložb pri določanju zahtev za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje za namene označevanja finančnih proizvodov ali podjetniških obveznic, ki se na nacionalni ravni in ravni Unije tržijo kot okoljsko trajnostne. Določbe te uredbe, ki se nanašajo na sisteme davčnih spodbud na podlagi certifikatov, ki obstajajo pred začetkom veljavnosti te uredbe, ne posegajo v pristojnosti Unije in držav članic v zvezi z davčnimi določbami, ki so določene v Pogodbah.

(12) Določitev meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti bi lahko gospodarske subjekte, ki niso zajeti v tej uredbi, spodbudila, da na svojih spletnih straneh prostovoljno objavijo in razkrijejo informacije o okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnostih, ki jih izvajajo. Te informacije ne bodo samo pomagale udeležencem na finančnem trgu in drugim zadevnim akterjem na finančnih trgih pri lažjem ugotavljanju, kateri gospodarski subjekti izvajajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ampak bodo ti gospodarski subjekti tudi lažje zbirali sredstva za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti.

(13) Evropska klasifikacija okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti bi morala omogočiti razvoj prihodnjih politik Unije v podporo financiranju trajnostne rasti, vključno z vseevropskimi standardi za okoljsko trajnostne finančne proizvode in sčasoma oblikovanjem oznak, s katerimi bo uradno priznано izpolnjevanje teh standardov v Uniji, morala pa bi biti tudi podlaga za druge gospodarske in regulativne ukrepe. Enotne pravne zahteve za obravnavanje stopnje okoljske trajnosti naložb na podlagi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti so potrebne kot referenca za prihodnjo zakonodajo Unije, katere namen je olajševanje preusmerjanja naložb k okoljsko trajnostnim gospodarskim dejavnostim.

(14) V okviru doseganja ciljev trajnostnega razvoja v Uniji so politične odločitve, kot je ustanovitev Evropskega sklada za strateške naložbe, učinkovito prispevale k usmerjanju zasebnih naložb, vzporedno z javnimi sredstvi, v trajnostne naložbe. V Uredbi (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ je določeno, da mora biti vsaj 40 % horizontalnih investicij za infrastrukturne in inovacijske projekte v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe povezanih s podnebjem. Skupna merila za trajnost gospodarskih dejavnosti, vključno z vplivom na okolje, bi lahko bila podlaga za prihodnje podobne pobude Unije za spodbujanje naložb, povezanih s podnebnimi spremembami ali drugimi okoljskimi cilji.

(15) Da bi se izognili razdrobljenosti trga in škodi za interese potrošnikov zaradi različnih opredelitev okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti, bi morale nacionalne zahteve, ki bi jih morali udeleženci na finančnem trgu ali izdajatelji upoštevati pri trženju finančnih proizvodov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih, temeljiti na enotnih merilih za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Navedeni udeleženci na finančnem trgu ali izdajatelji vključujejo udeležence na finančnem trgu, ki dajejo na voljo okoljsko trajnostne finančne proizvode, in nefinančne družbe, ki izdajajo okoljsko trajnostne podjetniške obveznice.

⁹ Uredba (EU) 2017/2396 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2017 o spremembi uredb (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 v zvezi s podaljšanjem obstoja Evropskega sklada za strateške naložbe ter uvedbo tehničnih izboljšav za ta sklad in Evropsko svetovalno vozlišče za naložbe (UL L 345, 27.12.2017, str. 34).

(16) Da bi zaščitili interese potrošnikov, bi morali upravitelji skladov in institucionalni vlagatelji, ki ponujajo finančne proizvode, razkriti, kako in v kolikšni meri se merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti uporabljajo za določanje okoljske trajnosti naložb. Razkrite informacije bi morale vlagateljem omogočiti, da so seznanjeni z deležem naložb, ki financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, kot odstotnim deležem vseh gospodarskih dejavnosti in s tem tudi s stopnjo okoljske trajnosti naložbe. Kadar se s finančnim proizvodom vlaga v gospodarsko dejavnost, ki prispeva k okoljskemu cilju, bi bilo treba v informacijah, ki jih je treba razkriti, navesti okoljski cilj ali okoljske cilje, h katerim prispeva naložba, na kateri temelji finančni proizvod, ter kako in v kolikšnem obsegu naložbe, na katerih temelji finančni proizvod, financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, vključno s podrobnostmi o ustreznih deležih omogočitvenih in prehodnih dejavnosti. Komisija bi morala opredeliti informacije, ki jih je treba razkriti v ta namen. Navedene informacije bi morale pristojnim nacionalnim organom omogočiti preprosto preverjanje izpolnjevanja obveznosti razkritja in izvrševanje te obveznosti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Kadar udeleženci na finančnem trgu ne upoštevajo meril za okoljsko trajnostne naložbe, morajo predložiti izjavo v ta namen.

(16-a) V smernicah Komisije za nefinančno poročanje, ki zagotavljajo dopolnilo k poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem (2019/C 209/01), je priporočeno, da bi morale velike družbe poročati o nekaterih ključnih kazalnikih uspešnosti, povezanih s podnebjem, na podlagi okvira, vzpostavljenega s to uredbo. Zlasti informacije o deležu prihodka takih velikih nefinančnih družb, naložbah v osnovna sredstva (CapEx) ali upravnih odhodkih (OpEx), ki so povezani z okoljsko trajnostnimi gospodarskimi dejavnostmi, in ključni kazalniki uspešnosti, ki so prilagojeni velikim finančnim podjetjem, zagotavljajo koristne informacije za vlagatelje, ki jih zanimajo družbe, katerih proizvodi in storitve bistveno prispevajo h kateremu od [...] okoljskih ciljev iz te uredbe. Zato je ustrezno zahtevati, da te velike družbe vsako leto objavijo takšne ključne kazalnike uspešnosti, in tako zahtevo nadalje opredeliti v delegiranih aktih, zlasti v zvezi z velikimi finančnimi družbami. Čeprav bi bila razširitev take zahteve na manjša podjetja nesorazmerno obremenjujoča, se lahko ta prostovoljno odločijo za objavo teh informacij.

(16a) Obveznost razkritja iz te uredbe dopolnjuje pravila o razkritju iz Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Da bi udeleženci na finančnem trgu končnim vlagateljem zagotovili večjo preglednost in objektivno primerjavo glede deleža naložb, s katerimi se financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ta uredba dopolnjuje zahteve po razkritju v pravilih o predpogodbeni in redni preglednosti in preglednosti na spletnih mestih, določene v Uredbi 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Uredba 2019/2088 med „trajnostne naložbe“ vključuje naložbe, s katerimi se uresničujejo okoljski cilji in bi morale med drugim vključevati naložbe v „okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti“ v smislu te uredbe.

Trajnostne naložbe, vključno z okoljsko trajnostnimi naložbami, bi morale v sektorju finančnih storitev izpolnjevati zahtevo po tem, da se ne sme povzročiti znatna škoda, izraženo v členu 2(17) Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

Da bi zagotovili zanesljivost, doslednost in primerljivost razkritij, povezanih s trajnostnostjo, na finančnih trgih, bi bilo treba v razkritjih, povezanih s to uredbo, uporabljati obstoječe kazalnike trajnostnosti, kolikor je to mogoče, kot je navedeno v poročilu na lastno pobudo Evropskega parlamenta o financiranju trajnostne rasti z dne 29. maja 2018. V tem okviru bi morala tehnična merila za pregled, kolikor je to izvedljivo, temeljiti na kazalnikih trajnostnosti iz Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

(16e) V zvezi z gospodarskimi dejavnostmi, ki jih izvajajo podjetja, ki jim ni treba razkriti informacij v skladu s to uredbo, bi lahko obstajali izjemni primeri, v katerih udeleženci na finančnem trgu iz upravičenih razlogov ne morejo pridobiti ustreznih informacij za zanesljivo opredelitev uskladitve s tehničnimi merili za pregled. V takšnih izjemnih primerih in samo za tiste gospodarske dejavnosti, za katere ni mogoče pridobiti popolnih, zanesljivih in pravočasnih informacij, lahko udeleženci na finančnem trgu opravijo dopolnilne ocene in napovedi na podlagi informacij iz drugih virov. S takšnimi ocenami in napovedmi bi bilo treba nadomestiti le omejene in specifične dele zelenih podatkovnih elementov ter bi bilo treba z njimi doseči preudaren izid. Da bi vlagateljem zagotovili jasno in ne zavajajoče razkritje, bi morali udeleženci na finančnem trgu jasno razložiti podlago za svoje ugotovitve in razloge, zakaj so morali pripraviti take dopolnilne ocene in napovedi za namene razkritja informacij končnim vlagateljem.

(17) Da bi preprečili izogibanje obveznosti razkritja, bi bilo treba to obveznost uporabljati tudi, kadar se finančni proizvodi ponujajo kot spodbujanje okoljskih značilnosti, vključno s tistimi, katerih cilj je varstvo okolja v širšem smislu.

(18) Za namene določitve okoljske trajnosti gospodarske dejavnosti bi bilo treba določiti izčrpen seznam okoljskih ciljev. Šest okoljskih ciljev naj bi bilo: blažitev podnebnih sprememb, prilagajanje podnebnim spremembam, trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov, prehod na krožno gospodarstvo, preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja ter varstvo in obnova biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

(18a) Gospodarska dejavnost, ki spodbuja cilj blažitve podnebnih sprememb, bi morala bistveno prispevati k stabilizaciji emisij toplogrednih plinov z izogibanjem ali zmanjševanjem teh emisij ali povečanjem odvzemov toplogrednih plinov. Gospodarska dejavnost bi morala biti skladna z dolgoročnim temperaturnim ciljem iz Pariškega sporazuma. Ta okoljski cilj bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z Direktivo Sveta 2009/31/ES o geološkem shranjevanju CO₂.

(18aa) Gospodarska dejavnost, ki spodbuja cilj prilagajanja podnebnim spremembam, bi morala bistveno prispevati k zmanjšanju ali preprečevanju škodljivega vpliva sedanjega ali prihodnjega podnebja ali tveganj škodljivega vpliva na to dejavnost samo ali ljudi, naravo in sredstva. Ta okoljski cilj bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije in Sendajskim okvirom za zmanjševanje tveganja nesreč za obdobje 2015–2030.

(18b) Okoljski cilj trajnostne rabe in varstva vodnih in morskih virov bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z Uredbo (EU) št. 1380/2013¹⁰ ter direktivami 2000/60/ES¹¹, 2006/7/ES¹², 2006/118/ES¹³, 2008/56/ES¹⁴ in 2008/105/ES¹⁵ Evropskega parlamenta in Sveta, direktivami Sveta 91/271/EGS¹⁶, 91/676/EGS¹⁷ in 98/83/ES¹⁸ ter Sklepom Komisije (EU) 2017/848¹⁹ in sporočili Komisije z dne 18. julija 2007 z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“, z dne 14. novembra 2012 z naslovom „Načrt za varovanje evropskih vodnih virov“, z dne 15. novembra 2012 z naslovom „Preverjanje ustreznosti politike EU na področju sladkih voda“ ter z dne 11. marca 2019 z naslovom „Strateški pristop Evropske unije k farmacevtskim izdelkom v okolju“.

-
- ¹⁰ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).
- ¹¹ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).
- ¹² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES z dne 15. februarja 2006 o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS (UL L 64, 4.3.2006, str. 37).
- ¹³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/118/ES z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27.12.2006, str. 19).
- ¹⁴ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).
- ¹⁵ Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).
- ¹⁶ Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).
- ¹⁷ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1–8).
- ¹⁸ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).
- ¹⁹ Sklep Komisije (EU) 2017/848 z dne 17. maja 2017 o merilih in metodoloških standardih na področju dobrega okoljskega stanja morskih voda ter specifikacijah in standardiziranih metodah za spremljanje ter presojo in razveljavitvi Sklepa 2010/477/EU (UL L 125, 18.5.2017, str. 43).

(18c) Okoljski cilj prehoda na krožno gospodarstvo bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije na področju krožnega gospodarstva, odpadkov in kemikalij, vključno z uredbami 1013/2006²⁰, 1907/2006²¹ in 2019/1021²² ter direktivami 2008/98/ES²³, 94/62/ES²⁴, 2000/53/ES²⁵, 2006/66/ES²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, 2010/75/EU²⁹, (EU) 2019/883³⁰ in (EU) 2019/904³¹ Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivo Sveta 1999/31/ES³², Uredbo Komisije (EU) št. 1357/2014³³ ter Odločbo Komisije 2000/532/ES³⁴ in Sklepom Komisije 2014/955/EU³⁵ ter sporočiloma Komisije z dne 2. decembra 2015 z naslovom „Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“ in z dne 16. januarja 2018 z naslovom „Evropska strategija za plastiko v krožnem gospodarstvu“.

-
- ²⁰ Uredba št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1–98).
- ²¹ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1–850) s spremembami.
- ²² Direktiva (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 169, 25.6.2019, str. 45).
- ²³ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).
- ²⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).
- ²⁵ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34).
- ²⁶ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).
- ²⁷ Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (besedilo velja za EGP) (UL L 174, 1.7.2011, str. 88–110).
- ²⁸ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).
- ²⁹ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).
- ³⁰ Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).
- ³¹ Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L 155, 12.6.2019, str. 1–19).
- ³² Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).
- ³³ Uredba Komisije (EU) št. 1357/2014 z dne 18. decembra 2014 o nadomestitvi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 365, 19.12.2014, str. 89).
- ³⁴ Odločba Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).
- ³⁵ Sklep Komisije 2014/955/EU z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 370, 30.12.2014, str. 44).

Gospodarska dejavnost lahko znatno prispeva k cilju krožnega gospodarstva na več načinov, med drugim s povečanjem trajnosti, popravljivosti, nadgradljivosti in možnosti ponovne uporabe proizvodov, zmanjšanjem uporabe virov z zasnovo in izbiro materialov, olajševanjem preoblikovanja, razstavljanja in demontaže v stavbnem in gradbenem sektorju, zlasti z zmanjšanjem uporabe gradbenih materialov in spodbujanjem njihove ponovne uporabe, ter z razvojem poslovnih modelov „proizvod kot storitev“ in [...] krožnih vrednostnih verig, in sicer z namenom, da bi proizvodi, sestavni deli in materiali ohranili največjo uporabnost in vrednost. Podobno bi morale biti zmanjšanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih v celotnem življenjskem ciklu, vključno z zamenjavo teh snovi z varnejšimi alternativami, vsaj v skladu z usklajenimi pravnimi zahtevami, določenimi na ravni Unije. Gospodarska dejavnost lahko tudi bistveno prispeva k cilju krožnega gospodarstva, saj zmanjšuje nastajanje živilskih odpadkov pri izdelavi, predelavi, proizvodnji ali distribuciji.

(18d) Okoljski cilj preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z direktivami 2000/60/ES, 2004/35/ES³⁶, 2004/107/ES³⁷, 2006/118/ES, 2008/50/ES³⁸, 2008/105/ES, 2010/75/EU, 2016/802/EU³⁹ in 2016/2284/EU⁴⁰ Evropskega parlamenta in Sveta.

³⁶ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

³⁷ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3), *kot je bila spremenjena z Direktivo Komisije (EU) 2015/1480 z dne 28. avgusta 2015 (UL L 226, 29.8.2015, str. 4).*

³⁸ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

³⁹ Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

⁴⁰ Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

(19) Okoljski cilj varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov bi bilo treba razlagati v skladu z ustreznim pravom Unije, vključno z uredbami 995/2010⁴¹, 1143/2014⁴² in 511/2014⁴³ ter Direktivo 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴, direktivama Sveta 91/676/EGS⁴⁵ in 92/43/EGS⁴⁶ ter sporočili Komisije z dne 21. maja 2003 z naslovom „Izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT)“, z dne 3. maja 2011 z naslovom „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“, z dne 6. maja 2013 z naslovom „Zelena infrastruktura – izboljšanje evropskega naravnega kapitala“, z dne 26. februarja 2016 z naslovom „Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami“ in z dne 23. julija 2019 z naslovom „Okrepitev ukrepov EU za zaščito in obnovo svetovnih gozdov“ ter Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi⁴⁷.

(19aa) Gospodarska dejavnost lahko bistveno prispeva k cilju varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov na več načinov, med drugim z varstvom, ohranjanjem ali obnavljanjem biotske raznovrstnosti in ekosistemov, ter s tem s krepitvijo ekosistemskih storitev. Te storitve so razvrščene v štiri kategorije, in sicer zagotavljanje, vključno z zagotavljanjem hrane in vode; regulacija, vključno s kontrolo podnebja in boleznih; podpora, vključno s cikli hranil in proizvodnjo kisika, ter kulturne storitve, vključno z duhovnimi in razvedrilnimi koristmi.

⁴¹ Uredba (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (UL L 295, 12.11.2010, str. 23).

⁴² Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst (UL L 317, 4.11.2014, str. 35).

⁴³ Uredba (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenih in pravičnih delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji (UL L 150, 20.5.2014, str. 59).

⁴⁴ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

⁴⁵ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

⁴⁶ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁴⁷ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1–69).

(19a) V okviru te uredbe bi bilo treba „trajnostno gospodarjenje z gozdovi“ razumeti tako, da se upoštevajo prakse in raba gozdov in gozdnih zemljišč, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov; da se upoštevata upravljanje in uporaba gozdov in gozdnih zemljišč na način in v obsegu, ki ohranjata njihovo biotsko raznovrstnost, produktivnost, sposobnost obnavljanja, vitalnost in zmožnost, da zdaj in v prihodnje izpolnjujejo ustrezne ekološke, gospodarske in socialne funkcije na lokalni, nacionalni in svetovni ravni ter ki ne povzročata škode drugim ekosistemom, kot je opredeljeno v Resoluciji H1 – Splošne smernice za trajnostno upravljanje gozdov v Evropi, MCPFE 1993, ter da se upoštevajo Uredba (EU) 2018/841[2], Uredba (EU) št. 995/2010[3], Direktiva (EU) 2018/2001[4] in Evropska strategija za gozdove: za gozdove in gozdarski sektor⁴⁸.

(19b) V okviru te uredbe se „energetska učinkovitost“ uporablja v širokem pomenu in bi zanjo moralo šteti, da upošteva ustrezno pravo Unije, vključno z Direktivo (EU) 2012/27⁴⁹ in Direktivo (EU) 2018/844⁵⁰, pa tudi pravila o proizvodih, določena na podlagi Direktive 2009/125/ES⁵¹, in Uredbo (EU) 2017/1369⁵².

⁴⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij COM(2013) 659 final.

⁴⁹ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES; Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 328, 21.12.2018, str. 210–230).

⁵⁰ Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 156, 19.6.2018, str. 75–91).

⁵¹ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10–35).

⁵² Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1–23).

(20) Za vsak okoljski cilj bi bilo treba določiti enotna merila, na podlagi katerih se opredeli, ali gospodarska dejavnost bistveno prispeva k njegovemu uresničevanju. En element enotnih meril bi moral biti izogibanje znatni škodi za kateri koli okoljski cilj iz te uredbe. S tem bi preprečili možnost, da bi se naložbe obravnavale kot okoljsko trajnostne, čeprav gospodarske dejavnosti, ki imajo korist od teh naložb, škodujejo okolju v obsegu, ki presega njihov prispevek k okoljskemu cilju. V merilih bi bilo treba upoštevati življenjski cikel proizvodov in storitev, ki jih zagotavlja navedena gospodarska dejavnost, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, zlasti z upoštevanjem njihove proizvodnje, uporabe in konca življenjske dobe, poleg vpliva na okolje same gospodarske dejavnosti.

(21) Ob sklicevanju na skupno zavezo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije k upoštevanju načel, zapisanih v evropskem stebru socialnih pravic v podporo trajnostni in vključujoči rasti, ter ob priznavanju pomena mednarodnih minimalnih standardov ter človekovih pravic in pravic delavcev, bi morale izpolnjevanje minimalnih zaščitnih ukrepov predstavljati pogoj, da se gospodarske dejavnosti opredelijo kot okoljsko trajnostne. Zato bi se morale gospodarske dejavnosti šteti za okoljsko trajnostne le, če se izvajajo [...] v skladu s smernicami OECD za večnacionalna podjetja in vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z deklaracijo Mednarodne organizacije dela (MOD) o temeljnih načelih in pravicah pri delu, osmimi temeljnimi konvencijami MOD in Mednarodnim zakonom o človekovih pravicah. V temeljnih konvencijah MOD so opredeljene človekove pravice in pravice delavcev, ki bi jih morale spoštovati družbe. Več navedenih mednarodnih standardov je prav tako zapisanih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti prepoved suženjstva in prisilnega dela ter načelo nediskriminacije. Ti minimalni zaščitni ukrepi ne posegajo v uporabo strožjih zahtev glede okolja, zdravja in varnosti ter socialne trajnosti, določenih v pravu Unije, kadar je to ustrezno.

Pri izvajanju teh minimalnih zaščitnih ukrepov bi morala podjetja spoštovati načelo, da se ne sme povzročiti znatna škoda, v smislu Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, vključno z regulativnimi tehničnimi standardi, ki podrobneje opredeljujejo to načelo.

(21a) Da se zagotovi skladnost med to uredbo in Uredbo 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, bi bilo treba s to uredbo spremeniti Uredbo 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, da se uvedejo regulativni tehnični standardi, ki jih skupaj oblikujejo evropski nadzorni organi, za podrobnejšo opredelitev predstavitve in vsebine informacij v zvezi z načelom, da se ne sme povzročiti znatna škoda. Ti regulativni tehnični standardi bi morali biti skladni z vsebino, metodologijami in predstavitvijo kazalnikov v zvezi s škodljivimi učinki iz člena 4(6) in (7). Skladni bi morali biti tudi z načeli, zapisanimi v evropskem stebru socialnih pravic, smernicami OECD za večnacionalna podjetja ter vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z deklaracijo Mednarodne organizacije dela (MOD) o temeljnih načelih in pravicah pri delu, osmimi temeljnimi konvencijami MOD in Mednarodnim zakonom o človekovih pravicah.

Za namene člena 16c te uredbe bi morali Evropski bančni organ (EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) (skupaj znani kot evropski nadzorni organi, ESA), ustanovljeni z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta oziroma Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, v okviru skupnega odbora pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki bodo dopolnjevali člene 2, 8, 9 in 11 Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

(22) Glede na posebne tehnične podrobnosti, potrebne za presojo okoljskih vplivov gospodarske dejavnosti, in glede na hitro spreminjajočo se naravo znanosti in tehnologije bi bilo treba merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti redno prilagajati tem spremembam. Da bi bila merila posodobljena ter temeljila na znanstvenih dokazih in prispevkih strokovnjakov ter zadevnih deležnikov, bi bilo treba za različne gospodarske dejavnosti natančneje razčleniti pogoje glede bistvenega prispevka in znatne škode ter jih redno posodablјati. V ta namen bi morala Komisija določiti razčlenjena in natančna tehnična merila za pregled za različne gospodarske dejavnosti na podlagi tehničnega prispevka platforme za financiranje trajnostne rasti, ki jo sestavlja več deležnikov.

(23) Nekatere gospodarske dejavnosti negativno vplivajo na okolje, z zmanjšanjem takšnega negativnega vpliva pa bi bilo mogoče znatno prispevati k enemu ali več okoljskim ciljem. Za te gospodarske dejavnosti je ustrezno določiti tehnična merila za pregled in v njih zahtevati znatno izboljšanje okoljske uspešnosti, med drugim v primerjavi s povprečjem v industriji, vendar v času ekonomske življenjske dobe financirane gospodarske dejavnosti hkrati preprečujejo okoljsko škodljive učinke odvisnosti, vključno z učinki odvisnosti od visokoogljivih tehnologij. V navedenih merilih bi bilo treba upoštevati tudi dolgoročni učinek določene gospodarske dejavnosti.

(24) Gospodarske dejavnosti ne bi smeli šteti kot okoljsko trajnostne, če povzroča več škode za okolje kot koristi. V tehničnih merilih za pregled bi bilo treba opredeliti minimalne zahteve, potrebne za preprečevanje znatne škode za druge cilje, tudi na podlagi kakršnih koli minimalnih zahtev, določenih v skladu s pravom Unije. Pri določitvi in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi morala Komisija zagotoviti, da ta merila temeljijo na razpoložljivih znanstvenih dokazih, da se pri njihovi pripravi upoštevajo vidiki življenjskega cikla, vključno z obstoječimi ocenami življenjskega cikla, in da se redno posodablјajo. Če na podlagi znanstvene ocene ni mogoče dovolj zanesljivo določiti tveganja, bi moralo veljati previdnostno načelo v skladu s členom 191 PDEU.

(24a) Komisija bi morala pri opredelitvi tehničnih meril za pregled za cilj blažitve podnebnih sprememb upoštevati in spodbujati stalen in potreben prehod na podnebno nevtrarno gospodarstvo v skladu s členom 6(1a). Prehod poleg uporabe podnebno nevtralne energije ter več naložb v gospodarske dejavnosti in sektorje, ki so že nizkoogljični, zahteva znatno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v drugih gospodarskih dejavnostih in sektorjih, za katere ni tehnološko in ekonomsko izvedljivih nizkoogljičnih alternativ. Za te gospodarske dejavnosti bi bilo treba šteti, da znatno prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb, če so njihove emisije toplogrednih plinov znatno nižje od povprečja v sektorju ali industriji, ne ovirajo razvoja in uporabe nizkoogljičnih alternativ ter povzročajo odvisnosti v sredstvih, ki ni združljiva s ciljem podnebne nevtralnosti, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev. S tehničnimi merili za pregled za te dejavnosti bi bilo treba zagotoviti, da imajo te prehodne dejavnosti verodostojno usmeritev do podnebne nevtralnosti, ta tehnična merila za pregled pa bi bilo treba ustrezno prilagoditi v rednih časovnih presledkih.

(24b) Za gospodarsko dejavnost bi bilo treba šteti, da znatno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz te uredbe tako, da neposredno omogoča drugim dejavnostim, da znatno prispevajo k enemu ali več navedenim ciljem. V ta namen navedena omogočitvena dejavnost ne bi smela povzročati odvisnosti od sredstev, ki spodkopavajo dolgoročne okoljske cilje, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev, in bi morala imeti pomemben pozitiven vpliv na okolje na podlagi vidikov življenjskega cikla.

(25) Pri določitvi in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi Komisija morala upoštevati ustrezno pravo Unije, vključno z Uredbo (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁵³, Sistemom za okoljsko ravnanje in presojo⁵⁴, merili EU za zelena javna naročila⁵⁵ ter tekočim delom v zvezi s pravili o ekološkem odtisu izdelkov in organizacij⁵⁶. Da bi preprečili nepotrebne nedoslednosti s klasifikacijami gospodarskih dejavnosti, ki že obstajajo za druge namene, bi morala Komisija upoštevati tudi statistične klasifikacije v zvezi s sektorjem okoljskega blaga in storitev, in sicer klasifikacijo aktivnosti in izdatkov za varovanje okolja (CEPA) ter klasifikacijo dejavnosti upravljanja virov (CReMA)⁵⁷. Pri vzpostavljanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi morala Komisija upoštevati obstoječe okoljske kazalnike in okvire poročanja, ki sta jih med drugim razvili Komisija in Evropska agencija za okolje, ter obstoječe mednarodne standarde, kot so tisti, ki jih je med drugim razvila OECD.

⁵³ Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

⁵⁴ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

⁵⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Javna naročila za boljše okolje“ {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM(2008)0400.

⁵⁶ 2013/179/EU: Priporočilo Komisije z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

⁵⁷ Prilogi 4 in 5 k Uredbi (EU) št. 538/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 691/2011 o evropskih okoljsko-ekonomskih računih (UL L 158, 27.5.2014, *str. 113*).

(26) Komisija bi morala pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled upoštevati tudi posebnosti infrastrukturnega sektorja, v okviru analize stroškov in koristi pa tudi okoljske, socialne in ekonomske zunanje učinke. V zvezi s tem bi Komisija morala upoštevati ustrezno pravo in standarde Unije, vključno z Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁸, Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹, Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁰, Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶¹, Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶², ter trenutno metodologijo, pa tudi delo mednarodnih organizacij, kot je OECD. V tem okviru bi bilo treba s tehničnimi merili za pregled spodbujati ustrezne okvire upravljanja, ki vključujejo okoljske, socialne in upravljalvske dejavnike, kot je navedeno v načelih za odgovorno vlaganje⁶³, ki jih podpirajo Združeni narodi, na vseh stopnjah življenjskega cikla projekta.

(27) S tehničnimi merili za pregled bi bilo treba zagotoviti, da se lahko zadevne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju štejejo kot okoljsko trajnostne in se obravnavajo enako, če enako prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz te uredbe. Potencialne zmogljivosti za prispevek k tem okoljskim ciljem pa se lahko razlikujejo med sektorji, kar bi bilo treba upoštevati v merilih. Vendar znotraj sektorjev s temi merili ne bi smeli posameznih gospodarskih dejavnosti postaviti v slabši položaj v primerjavi z drugimi dejavnostmi, če prve prispevajo k okoljskim ciljem v enaki meri kot slednje.

⁵⁸ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁵⁹ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1).

⁶⁰ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁶¹ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁶² Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Komisija bi morala pri določanju tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne dejavnosti oceniti, ali bi sprejetje navedenih meril povzročilo neuporabljen sredstva ali neskladne spodbude ali imelo kakšne druge škodljive učinke na finančne trge.

(29) Da bi preprečili čezmerno obremenjujoče stroške izpolnjevanja obveznosti za gospodarske subjekte, bi morala Komisija določiti tehnična merila za pregled, ki zagotavljajo zadostno pravno jasnost, so izvedljiva, enostavna za uporabo ter katerih izpolnjevanje se lahko preveri v razumnih mejah stroškov skladnosti, s čemer bi se izognili nepotrebnemu upravnemu bremenu. V tehničnih merilih za pregled bi lahko zahtevali izvedbo ocene življenjskega cikla, ko bo to v zadostni meri izvedljivo in potrebno.

(30) Da bi zagotovili usmerjanje naložb v gospodarske dejavnosti, ki imajo največji pozitiven vpliv na okoljske cilje, bi Komisija morala dati prednost določitvi tehničnih meril za pregled za gospodarske dejavnosti, ki lahko najbolj prispevajo k okoljskim ciljem.

(31) Treba bi bilo pripraviti ustrezna tehnična merila za pregled za prometni sektor, med drugim za mobilna sredstva, in pri tem upoštevati, da prometni sektor, vključno z mednarodnim ladijskim prometom, prispeva skoraj 26 % vseh emisij toplogrednih plinov v Uniji. Kot je razvidno iz akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti⁶⁴, prometni sektor predstavlja okoli 30 % dodatnih potrebnih letnih naložb za trajnostni razvoj v Uniji, vključno s povečanjem elektrifikacije ali prehodom na čistejše vrste prevoza s spodbujanjem prehoda na druge oblike prevoza in upravljanjem prometa.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Pri razvoju tehničnih meril za pregled je zlasti pomembno, da Komisija opravi ustrezna posvetovanja v skladu z zahtevami za boljše pravno urejanje. Postopek za določanje in posodabljanje tehničnih meril za pregled bi moral vključevati ustrezne deležnike ter upoštevati mnenja strokovnjakov z dokazanim znanjem in izkušnjami z ustreznih področij. V ta namen bi morala Komisija vzpostaviti platformo za financiranje trajnostne rasti. Ta platforma bi morala biti sestavljena iz strokovnjakov, ki predstavljajo tako javni kot zasebni sektor. Predstavniki javnega sektorja bi morali vključevati strokovnjake Evropske agencije za okolje, evropskih nadzornih organov in Evropske investicijske banke ter Agencije Evropske unije za temeljne pravice. Strokovnjaki iz zasebnega sektorja bi morali vključevati akterje na finančnem in nefinančnem trgu ter poslovne sektorje, ki zastopajo zadevne industrijske panoge, ter tiste, ki imajo strokovno znanje s področja računovodstva in poročanja. Platforma bi morala vključevati tudi strokovnjake, ki predstavljajo civilno družbo, tudi tiste z znanjem s področja okoljskih in socialnih vprašanj, dela in upravljanja. Udeležence na finančnem trgu bi bilo treba spodbujati, da Komisijo obvestijo, kadar menijo, da bi bilo treba gospodarsko dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled ali za katero takšna merila še niso bila določena, obravnavati kot okoljsko trajnostno, da bi Komisiji pomagali oceniti ustreznost dopolnitve ali posodobitve tehničnih meril za pregled.

(32a) Platforma bi morala biti sestavljena v skladu z veljavnimi horizontalnimi pravili o ustanovitvi in delovanju strokovnih skupin Komisije, tudi v zvezi z izbirnim postopkom, ki naj bi zagotovil visoko raven strokovnega znanja, geografsko uravnoteženost in uravnoteženost glede na spol ter uravnoteženo zastopanost ustreznega znanja in izkušenj, in sicer ob upoštevanju posebnih nalog platforme. Komisija bi morala med izbirnim postopkom v skladu s horizontalnimi pravili opraviti oceno, v kateri bi ugotovila, ali obstajajo morebitna navzkrižja interesov, in bi morala sprejeti ustrezne ukrepe za rešitev spora.

(32aa) Platforma bi morala svetovati Komisiji glede razvoja, analize in revizije tehničnih meril za pregled, vključno z njihovim morebitnim učinkom na vrednotenje sredstev, ki so se do sprejetja tehničnih meril za pregled v skladu z obstoječimi tržnimi praksami štela kot okoljsko trajnostna sredstva. Platforma bi morala Komisiji tudi svetovati glede tega, ali so tehnična merila za pregled ustrezna za nadaljnjo uporabo pri prihodnjih pobudah politike Unije, katerih cilj je spodbujanje trajnostnih naložb, in glede morebitne vloge trajnostnih računovodskih standardov in standardov poročanja pri uporabi tehničnih meril za pregled. Platforma bi morala Komisiji svetovati glede razvoja nadaljnjih ukrepov za izboljšanje razpoložljivosti in kakovosti podatkov, in pri tem upoštevati cilj izogibanja nepotrebnemu upravnemu bremenu in druge cilje glede trajnosti, vključno s socialnimi cilji, ter delovanje glede minimalnih zaščitnih ukrepov in morebitno potrebo po njihovi dopolnitvi.

(32aaa) Komisija bi morala nadaljevati delo obstoječe strokovne skupine držav članic o financiranju trajnostne rasti in strokovni skupini zagotoviti formalen status. Naloge te strokovne skupine bodo med drugim svetovanje Komisiji glede ustreznosti tehničnih meril za pregled in pristopa platforme v zvezi z razvojem teh meril. V ta namen bi morala Komisija o tem obveščati države članice na rednih srečanjih strokovne skupine držav članic.

(33) Za podrobno določitev zahtev iz te uredbe ter zlasti za določitev in posodabljanje razčlenjenih in natančno kalibriranih tehničnih meril za pregled za različne gospodarske dejavnosti glede tega, kaj predstavlja bistven prispevek k okoljskim ciljem in znatno škodo za okoljske cilje, je treba pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije prenesti na Komisijo v zvezi z informacijami, potrebnimi za izpolnitev obveznosti razkritja iz členov 4delta(3) in 16c, ter tehničnimi merili za pregled iz člena 6(2), člena 7(2), člena 8(2), člena 9(2), člena 10(2) in člena 11(2). Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, na primer v okviru platforme in strokovne skupine držav članic, ter da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Da bi zlasti zagotovili enakopravno sodelovanje pri pripravi delegiranih aktov, bi morala Evropski parlament in Svet vse dokumente prejeti istočasno kot strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa bi se morali sistematično udeleževati sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(33a) Ta uredba dopolnjuje zahteve po razkritju iz Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Za zagotovitev urejenega in učinkovitega spremljanja skladnosti udeležencev na finančnem trgu s to uredbo bi se morale države članice zanesti na pristojne organe, imenovane v skladu z Uredbo 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Poleg tega bi morale države članice za uveljavljanje skladnosti določiti predpise o ukrepih in kaznih, ki bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Nacionalni pristojni organi, ESMA, EBA in EIOPA bi morali pooblastila za poseganje v zvezi s proizvodi, določena v PEPP, PRIIPS in MIFIR, izvajati tudi v zvezi s praksami zavajajoče prodaje ali zavajajočimi razkritji informacij, povezanih s trajnostjo, vključno z zahtevami po informacijah iz uredbe o taksonomiji.

(33b) Da bi zagotovili učinkovito in trajnostno organizacijo dela in srečanj v zvezi s platformo in strokovno skupino držav članic ter omogočili široko udeležbo in učinkovito sodelovanje Komisije in deležnikov v skupinah, vključno z njihovimi podskupinami, bi bilo treba po potrebi razmisliti o uporabi okrepljenih virtualnih in digitalnih modalitet.

(34) Da bi dali zadevnim subjektom na voljo dovolj časa, da se seznani z merili za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti iz te uredbe in se pripravijo na njihovo uporabo, bi bilo treba obveznosti, določene v tej uredbi, za vsak okoljski cilj začeti uporabljati 12 mesecev po sprejetju ustreznih tehničnih meril za pregled.

(35) Uporabo te uredbe bi bilo treba redno pregledovati in med drugim oceniti naslednje elemente:

(i) napredek pri izvajanju te uredbe, kar zadeva oblikovanje tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti;

(ii) morebitno potrebo po reviziji in dopolnitvi meril iz te uredbe za obravnavanje gospodarske dejavnosti kot okoljsko trajnostne;

(iii) učinkovitost taksonomije pri usmerjanju zasebnih naložb v trajnostne dejavnosti, zlasti v zvezi s tokovi kapitala v zasebna podjetja in druge pravne subjekte, ter

(iv) nadaljnji razvoj sedanje taksonomije in razširitev njenega področja uporabe prek okoljsko trajnostnih gospodarske dejavnosti, da bi se zajele dejavnosti, ki znatno škodijo okoljski trajnostnosti, ter drugi trajnostni cilji, vključno s socialnimi cilji.

(36) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija zaradi potrebe po uvedbi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti na ravni Unije sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitve pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja merila za ugotavljanje, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna, za namene določitve stopnje okoljske trajnostnosti naložbe.

2. Ta uredba se uporablja za:

- a. ukrepe, ki jih sprejmejo države članice ali Unija, o določitvi zahtev za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi proizvodi ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot okoljsko trajnostne;
- b. udeležence na finančnem trgu, ki dajejo na voljo finančne proizvode;
- c. podjetja, za katera velja obveznost objave izjave o nefinančnem poslovanju ali konsolidirane izjave o nefinančnem poslovanju v skladu s členom 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU.

Člen 2

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „okoljsko trajnostna naložba“ pomeni naložbo, s katero se financira ena ali več gospodarskih dejavnosti, ki so v skladu s to uredbo opredeljene kot okoljsko trajnostne;
- (b) „udeleženec[...] na finančnem trgu“ pomeni udeleženca[...] na finančnem trgu, kot je[...] opredeljen[...] v členu 2(1) in členu 16 Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev;
- (c) „finančni proizvod“ pomeni finančni proizvod, kot je opredeljen v členu 2(12) Uredbe 2019/2088 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev;

- (ca) „izdajatelj“ pomeni izdajatelja, kot je opredeljen v členu 2(h) Uredbe (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁵;
- (d) „blažitev podnebnih sprememb“ pomeni postopek zadržanja povečanja povprečne svetovne temperature občutno pod 2 °C in prizadevanja za omejitev povečanja na 1,5 °C nad predindustrijskimi ravnmi, kot je določeno v Pariškem sporazumu;
- (e) „prilagajanje podnebnim spremembam“ pomeni proces prilagajanja dejanskim in pričakovanim podnebnim spremembam in njihovim vplivom;
- (f) „toplogredni plin“ pomeni toplogredni plin, kot je opredeljen v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁶;
- (fa) „hierarhija ravnanja z odpadki“ pomeni hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je opredeljena v členu 4 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷;
- (g) „krožno gospodarstvo“ pomeni ohranjanje vrednosti proizvodov, materialov in drugih virov v gospodarstvu, kolikor dolgo je to mogoče, povečevanje njihove učinkovite uporabe v proizvodnji in pri uporabi, s čimer se zmanjša vpliv te porabe na okolje ter čim bolj zmanjšata količina odpadkov in izpust nevarnih snovi v vseh fazah življenjskega cikla, vključno z uporabo hierarhije ravnanja z odpadki;
- (ga) „onesnaževala“ pomeni snovi, vibracije, toploto, hrup, svetlobo ali druge onesnaževalce v zraku, vodi ali tleh, ki so lahko škodljivi za zdravje ljudi ali okolje, kar lahko povzroči materialno škodo, ali ki lahko škodujejo ali posegajo v izkoriščanje in druge dovoljene rabe okolja;

⁶⁵ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12).

⁶⁶ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁶⁷ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

(gb) „tla“ pomeni vrhnjo plast zemeljske skorje med kamninami in površino ter jo sestavljajo mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi;

(h) „onesnaževanje“ pomeni:

(i) neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti;

(ii) v okviru morskega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v členu 3(8) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸;

(iii) v okviru vodnega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v členu 2(33) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁹;

(ha) „ekosistem“ pomeni dinamično celoto rastlinskih in živalskih združb ter združb mikroorganizmov in njihovega neživega okolja, ki vzajemno delujejo kot funkcionalna enota;

(hb) „ekosistemske storitve“ pomeni neposredne in posredne prispevke ekosistemov h gospodarskim, socialnim, kulturnim in drugim koristim, ki jih ljudje pridobijo iz ekosistemov;

(hc) „biotska raznovrstnost“ pomeni raznolikost med živimi organizmi iz vseh virov, med drugim tudi kopenskih, morskih in drugih vodnih ekosistemov in ekoloških kompleksov, katerih del so; to zajema raznovrstnost znotraj vrst in med vrstami ter raznovrstnost ekosistemov;

(i) „ekosistem v dobrem stanju“ pomeni ekosistem, ki je v dobrem fizičnem, kemijskem in biološkem stanju ali ima dobre fizične, kemijske in biološke elemente kakovosti in je zmožen samoreprodukcije ali samoobnove brez ogrožanja sestave vrst, strukture ekosistema in ekoloških funkcij;

⁶⁸ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19–40).

⁶⁹ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (Okvirna direktiva o vodah) (UL L 327, 22.12.2000, str. 1–73).

- (j) „energetska učinkovitost“ pomeni učinkovitejšo rabo energije na vseh stopnjah energetske verige, tj. od proizvodnje do končne porabe;
- (k) „dobro okoljsko stanje“ pomeni dobro okoljsko stanje, kot je opredeljeno v členu 3(5) Direktive 2008/56/ES in določeno na podlagi kakovostnih deskriptorjev iz Priloge I k Direktivi 2008/56/ES ter kot je podrobneje določeno v Sklepu Komisije (EU) 2017/848.
- (ka) „dobro stanje“ pomeni dobro kemijsko stanje in dobro ekološko stanje v primeru površinskih voda ter dobro kemijsko in dobro količinsko stanje v primeru podzemnih voda, kot je opredeljeno v skladu s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES ter z direktivama 2008/105/ES in 2006/118/ES;
- (kb) „dober ekološki potencial“ pomeni stanje močno preoblikovanega ali umetnega vodnega telesa, ki je tako opredeljeno skladno s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES;
- (l) „morske vode“ pomenijo morske vode, kot so opredeljene v členu 3(1) Direktive 2008/56/ES;
- (m) „površinska voda“ pomeni površinsko vodo, kot je opredeljena v členu 2(1) Direktive 2000/60/ES⁷⁰;
- (ma) „podzemna voda“ pomeni podzemno vodo, kot je opredeljena v členu 2(2) Direktive 2000/60/ES⁷¹;
- (o) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga imenuje država članica za nadzor udeležencev na finančnem trgu glede njihove skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

⁷⁰ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁷¹ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

Okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

Člen 3

Merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

Za namene določitve stopnje okoljske trajnostnosti naložbe gospodarska dejavnost šteje za okoljsko trajnostno, če ta dejavnost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) gospodarska dejavnost bistveno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 5 v skladu s členi 6 do 11a;
- (b) gospodarska dejavnost ne povzroča znatne škode za okoljske cilje iz člena 5 v skladu s členom 12;
- (c) gospodarska dejavnost se izvaja v skladu z minimalnimi zaščitnimi ukrepi, določenimi v členu 13;
- (d) gospodarska dejavnost izpolnjuje tehnična merila za pregled, ki jih je Komisija opredelila v skladu s členi 6(2), 7(2), 8(2), 9(2), 10(2) in 11(2).

Člen 4

Uporaba meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v javnih ukrepih,
standardih in oznakah

Države članice in Unija za določanje okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti uporabijo merila iz člena 3 za namene kakršnih koli ukrepov, ki udeležencem na finančnem trgu ali izdajateljem nalagajo zahteve v zvezi s finančnimi proizvodi ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot „okoljsko trajnostni“.

Člen 4alfa

Preglednost okoljsko trajnostnih naložb v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar je finančni produkt iz člena 9(1), (2) in (3) uredbe o razkritju naložba v gospodarsko dejavnost, ki prispeva k okoljskemu cilju v smislu člena 2(17) te uredbe, informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členoma 6(3) in 11(2) te uredbe, vključujejo:

(a) informacije o okoljskem cilju ali okoljskih ciljih, h katerim prispeva finančna naložba, na kateri temelji finančni proizvod, kot je določeno v členu 5;

(b) opis, kako in v kolikšnem obsegu se naložbe, povezane s finančnim proizvodom, vlagajo v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, kot je določeno v členu 3.

V opisu iz točke (b) prvega pododstavka se opredeli delež naložb v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, vključno s podrobnostmi o ustreznih deležih omogočitvenih in prehodnih dejavnosti, kot odstotek vseh naložb, izbranih za finančni proizvod.

Člen 4beta

Preglednost finančnih proizvodov, s katerimi se spodbujajo okoljske značilnosti v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar finančni produkt iz člena 8(1) uredbe o razkritju spodbuja okoljske značilnosti, se smiselno uporablja člen 4alfa.

Informacijam, ki jih je treba razkriti v skladu s členoma 6(3) in 11(2) uredbe o razkritju, se priloži naslednja izjava:

„Načelo, da se ne sme povzročiti znatna škoda, se uporablja samo za naložbe, na katerih temelji proizvod, pri katerih so upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne naložbe.

V naložbah, ki so podlaga za preostali del tega finančnega proizvoda, niso upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne naložbe.“

Člen 4gama

Preglednost drugih finančnih proizvodov v predpogodbenih razkritjih in periodičnih poročilih

Kadar za finančni proizvod ne veljajo člen 8(1) ter člen 9(1), (2) in (3) uredbe o razkritju, se informacijam, ki se razkrijejo v skladu z določbami sektorske zakonodaje iz členov 6(3) in 11(2) navedene uredbe, priloži naslednja izjava:

„V naložbah, ki so podlaga za ta finančni proizvod, niso upoštevana merila EU za okoljsko trajnostne naložbe.“

Člen 4delta

Preglednost podjetij v nefinančnih izjavah

1. Vsako podjetje, za katero velja obveznost objave nefinančnih informacij v skladu s členom 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU, v svojo izjavo o nefinančnem poslovanju ali konsolidirano izjavo o nefinančnem poslovanju vključi informacije o tem, kako in v kolikšni meri so dejavnosti podjetja povezane z okoljsko trajnostnimi gospodarskimi dejavnostmi iz člena 3 in člena 5.

2. Nefinančna podjetja morajo objaviti zlasti naslednje:

(a) delež svojega prometa, ki izhaja iz proizvodov ali storitev, povezanih z okoljsko trajnostnimi gospodarskimi dejavnostmi, kot je določeno v členu 3 in členu 5, ter

(b) delež svojih skupnih naložb (kapitalskih izdatkov) in/ali odhodkov (odhodkov iz poslovanja), ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z okoljsko trajnostnimi gospodarskimi dejavnostmi, kot je določeno v členu 3 in členu 5.

3. Če podjetje objavi nefinančne informacije v skladu s členom 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU v ločenem poročilu v skladu s členom 19a(4) in členom 29a(4) Direktive 2013/34/EU, se informacije iz odstavka 1 in odstavka 2 objavijo v tem ločenem poročilu.

4. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za dopolnitev odstavkov 1 in 2, v katerem podrobneje določi uporabo navedenih odstavkov in pri tem upošteva posebnosti finančnih in nefinančnih podjetij ter tehnična merila za pregled, določena v skladu s to uredbo. Komisija mora ta delegirani akt sprejeti do 1. junija 2021.

Člen 5

Okoljski cilji

Za namene te uredbe so okoljski cilji naslednji:

- (1) blažitev podnebnih sprememb;
- (2) prilagajanje podnebnim spremembam;
- (3) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;
- (4) prehod na krožno gospodarstvo;
- (5) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;
- (6) varstvo in ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

Člen 6

Bistven prispevek k blažitvi podnebnih sprememb

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, če ta dejavnost, skladno z dolgoročnim ciljem iz Pariškega sporazuma glede temperatur, bistveno prispeva k stabilizaciji koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki preprečuje nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov ali povečevanjem odvzemov toplogrednih plinov na enega od naslednjih načinov, tudi z inovativnimi procesi ali proizvodi:
- (a) z ustvarjanjem, prenašanjem, shranjevanjem, distribucijo ali uporabo energije iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001, vključno z uporabo inovativne tehnologije, s katero bi bilo v prihodnje mogoče doseči znatne prihranke, ali s potrebno okrepitevijo ali razširitvijo omrežja;
 - (b) z izboljšanjem energetske učinkovitosti, razen za dejavnosti proizvodnje električne energije iz člena 14(2a);
 - (c) s povečanjem čiste ali podnebno nevtralne mobilnosti;
 - (d) s preходом na uporabo obnovljivih materialov iz trajnostnih virov;
 - (e) z intenzivnejšo uporabo tehnologij za okoljsko varno zajemanje in uporabo ogljika ter tehnologij za zajemanje in shranjevanje ogljika, ki zagotavljajo neto zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
 - (fa) s krepitvijo talnih ponorov ogljika, tudi s preprečevanjem krčenja in propadanja gozdov, obnovo gozdov, trajnostnim upravljanjem in obnovo njivskih površin, travnišč in mokrišč, pogozdovanjem in regenerativnim kmetijstvom;
 - (g) z vzpostavitvijo energetske infrastrukture, ki je potrebna za omogočanje dekarbonizacije energetskih sistemov;
 - (h) s proizvodnjo čistih in učinkovitih goriv iz obnovljivih ali ogljično nevtralnih virov;
 - (i) z omogočanjem katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

1a. Za namene odstavka 1 šteje, da gospodarska dejavnost, za katero ne obstaja tehnološko in ekonomsko izvedljiva nizkoogljična alternativa, bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, ker podpira prehod na podnebno nevtralno gospodarstvo, v skladu s procesom za omejitev povečanja temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko stopnjo, vključno s postopno odpravo emisij toplogrednih plinov, zlasti iz trdnih fosilnih goriv, če ta dejavnost:

- (i) ima raven emisij toplogrednih plinov, ki ustreza najboljšim rezultatom v sektorju ali industriji;
- (ii) ne ovira razvoja in uporabe alternativ z nizkimi emisijami ogljika in
- (iii) ne povzroča odvisnosti od sredstev z visokimi emisijami ogljika, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev.

Komisija za namene tega odstavka in določitev tehničnih meril za pregled v skladu s členom 14 oceni potencialni prispevek in izvedljivost vseh zadevnih obstoječih tehnologij.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za:

- (a) dopolnitev odstavkov 1 in 1a, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb;
- (b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2020, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2021.

Člen 7

Bistven prispevek k prilagajanju podnebnim spremembam

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam, če:
 - (a) ta gospodarska dejavnost vključuje prilagoditvene rešitve, s katerimi se znatno zmanjša tveganje za škodljiv učinek ali znatno zmanjša škodljiv vpliv sedanjega in pričakovanega prihodnjega podnebja na to gospodarsko dejavnost, ne da bi se pri tem povečalo tveganje za škodljiv vpliv na druge ljudi, naravo in sredstva, ali če
 - (b) ta gospodarska dejavnost zagotavlja prilagoditvene rešitve, ki poleg pogojev iz člena 11a bistveno prispevajo k preprečevanju ali zmanjševanju tveganja škodljivega učinka ali znatno zmanjšujejo škodljiv vpliv sedanjega in pričakovanega prihodnjega podnebja na druge ljudi, naravo ali sredstva, ne da bi se pri tem povečalo tveganje za škodljiv vpliv na druge ljudi, naravo in sredstva.
- 1a. Prilagoditvene rešitve iz točke (a) odstavka 1 se ocenijo in prednostno razvrstijo na podlagi najboljših razpoložljivih podnebnih napovedi in morajo vsaj preprečevati ali zmanjševati:
 - (a) škodljive vplive podnebnih sprememb na gospodarsko dejavnost, ki so odvisni od lokacije in okoliščin, ali
 - (b) škodljive vplive, ki jih imajo lahko podnebne spremembe na okolje, v katerem se ta dejavnost opravlja, [...]

(c) omogočanje katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za:

(a) dopolnitev odstavka[...] 1 in odstavka 1a, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam;

(b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.

4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2020, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2021.

Člen 8

Bistven prispevek k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, če ta dejavnost bistveno prispeva k doseganju dobrega stanja vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodami, ali k preprečevanju poslabšanja, če so že v dobrem stanju, ali k doseganju dobrega okoljskega stanja morskih voda ali k preprečevanju poslabšanja, če so že v dobrem stanju, na enega od naslednjih načinov:

- (a) z varovanjem okolja pred škodljivimi učniki odvajanja komunalne in industrijske odpadne vode, vključno z onesnaževali, ki vzbujaajo vse večjo zaskrbljenost, kot so farmacevtski izdelki in mikroplastika, tudi z zagotavljanjem ustreznega zbiranja, čiščenja in odvajanja komunalnih in industrijskih odpadnih voda;
- (b) z varovanjem človekovega zdravja pred škodljivim vplivom kakršne koli kontaminacije pitne vode z zagotavljanjem, da ne vsebuje mikroorganizmov, parazitov in snovi, ki lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi, ter s povečanjem dostopa državljanov do čiste pitne vode;
- (d) z izboljšanjem upravljanja z vodo in učinkovitosti rabe vode, vključno z varovanjem in izboljševanjem stanja vodnih ekosistemov, spodbujanjem trajnostne rabe vode na podlagi dolgoročne zaščite razpoložljivih vodnih virov, tudi z uporabo ukrepov, kot je ponovna uporaba vode, z zagotavljanjem postopnega zmanjšanja emisij onesnaževal v površinske in podzemne vode ali prispevanjem k blažitvi posledic poplav in suš ali s katero koli drugo dejavnostjo, ki varuje ali izboljšuje kakovostno in količinsko stanje vodnih teles;
- (e) z zagotavljanjem trajnostne uporabe storitev morskega ekosistema ali prispevanjem k dobremu okoljskemu stanju morskih voda, tudi z varovanjem, ohranjanjem ali obnovo morskega okolja ter preprečevanjem in zmanjševanjem odpadkov v morsko okolje;
- (f) z omogočanjem katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za:

- (a) dopolnitev odstavka 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov;

(b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.

4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 9

Bistven prispevek h krožnemu gospodarstvu

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov, ponovno uporabo in recikliranjem, če ta dejavnost [...] bistveno prispeva k temu okoljskemu cilju na enega od naslednjih načinov:

(a) z izboljšanjem učinkovitosti rabe naravnih virov, vključno s trajnostnim virom biomase in drugih surovin, v proizvodnji, tudi z

(i) zmanjšanjem uporabe primarnih surovin ali povečanjem uporabe stranskih proizvodov in sekundarnih surovin ter

(ii) ukrepi za učinkovito rabo virov in energije;

(b) s povečanjem trajnosti, popravljivosti, nadgradljivosti ali ponovne uporabe proizvodov, zlasti pri oblikovanju in proizvodnji;

(c) s povečanjem možnosti recikliranja izdelkov, vključno s posameznimi materiali, ki jih vsebujejo izdelki, med drugim z nadomestitvijo ali zmanjšano uporabo proizvodov in materialov, ki jih ni mogoče reciklirati, zlasti pri oblikovanju in proizvodnji;

- (d) z bistvenim zmanjšanjem vsebnosti nevarnih snovi in nadomestitvijo zelo problematičnih snovi v materialih in proizvodih skozi njihovo celotno življenjsko dobo, v skladu s cilji, določenimi v pravu Unije, tudi z zamenjavo takšnih snovi z varnejšimi alternativami in zagotavljanjem sledljivosti;
- (e) s podaljšanjem uporabe proizvodov, vključno s ponovno uporabo, zasnovo za dolgoživost, spremembo namena, razstavljanjem, ponovno izdelavo, nadgradnjo, popravilom in souporabo;
- (f) s povečanjem uporabe sekundarnih surovin in njihove kakovosti, vključno z visokokakovostnim recikliranjem odpadkov;
- (g) s preprečevanjem ali zmanjševanjem nastajanja odpadkov, tudi tistih, ki nastajajo pri ekstrakciji mineralov ter pri gradnji in rušenju zgradb;
- (h) s povečanjem priprave na ponovno uporabo in recikliranje odpadkov;
- (ha) z intenzivnejšim razvojem infrastrukture za ravnanje z odpadki, ki je potrebna za preprečevanje nastajanja, pripravo za ponovno uporabo in recikliranje, pri čemer je treba zagotoviti, da se pridobljeni predelani materiali reciklirajo kot visokokakovostne sekundarne surovine v proizvodnji, s čimer se prepreči zmanjšanje kakovosti materiala pri recikliranju;
- (i) s čim večjim zmanjšanjem sežiganja odpadkov in izogibanjem odstranjevanju odpadkov (tudi na odlagališčih) v skladu z načeli hierarhije ravnanja z odpadki;
- (j) s preprečevanjem in zmanjševanjem nastajanja smeti;
- (kb) z omogočanjem katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za:

- (a) dopolnitev odstavka 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva h prehodu na bolj krožno gospodarstvo;
- (b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.
3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 10

Bistven prispevek k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, če ta dejavnost bistveno prispeva k varstvu okolja pred onesnaževanjem na enega od naslednjih načinov:
- (a) s preprečevanjem ali, kadar to ni izvedljivo, z zmanjševanjem emisij onesnaževal, razen toplogrednih plinov, v zrak, vodo ali tla;
- (b) z izboljšanjem ravni kakovosti zraka, vode ali prsti na območjih, na katerih poteka gospodarska dejavnost, ob istočasnem zmanjševanju negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter tveganj za zdravje ljudi in okolje;
- (c) s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivega vpliva na zdravje ljudi in okolje zaradi proizvodnje, uporabe in odstranjevanja kemikalij;

- (d) s čiščenjem smeti in drugega onesnaževanja.
- (e) z omogočanjem katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 za:

- (a) dopolnitev odstavka 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja;
 - (b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.
3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 11

Bistven prispevek k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov

1. Za namene te uredbe se za gospodarsko dejavnost šteje, da bistveno prispeva k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov, če ta dejavnost bistveno prispeva k varovanju, ohranjanju ali obnavljanju biotske raznovrstnosti in doseganju dobrega stanja ekosistemov ali varovanju ekosistemov, ki so že v dobrem stanju, na enega od naslednjih načinov:

(a) z ohranjanjem narave in biotske raznovrstnosti, vključno z doseganjem ugodnega stanja ohranjenosti naravnih in polnaravnih habitatov in vrst ali preprečevanjem njihovega poslabšanja, če so že v ugodnem položaju, ter varovanjem in obnavljanjem kopenskih, morskih in drugih vodnih ekosistemov, da bi izboljšali njihovo stanje in zmogljivost za zagotavljanje storitev;

(b) s trajnostno rabo zemljišč in gospodarjenjem z njimi, vključno z ustrezno zaščito biotske raznovrstnosti tal, nevtralnostjo pri degradaciji tal in sanacijo onesnaženih območij;

(c) s trajnostnimi kmetijskimi praksami, vključno s tistimi, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije tal in drugih ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov;

(d) s trajnostnim gospodarjenjem z gozdovi, vključno s praksami in rabo gozdov in gozdnih zemljišč, ki prispevajo h krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov;

(da) z omogočanjem katere koli od navedenih možnosti v skladu s členom 11a.

2. Pred sprejetjem delegiranih aktov iz drugega pododstavka Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje in izkušnje platforme v zvezi s tehničnimi merili za pregled.

Komisija sprejme delegirani[...] akt[...] v skladu s členom 16 za:

(a) dopolnitev odstavka 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov;

(b) dopolnitev člena 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.

4. Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 2 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se začne ta akt uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 11a

Omogočitvene dejavnosti

Za gospodarsko dejavnost šteje, da znatno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 5, če neposredno omogoča drugim dejavnostim, da znatno prispevajo k enemu ali več navedenim ciljem, in če ta dejavnost:

- (a) ne povzroča odvisnosti od sredstev, ki ogrožajo dolgoročne okoljske cilje, ob upoštevanju ekonomske življenjske dobe teh sredstev;
- (b) ima pomemben pozitiven vpliv na okolje na podlagi vidikov, povezanih z življenjskim ciklom.

Člen 12

Znatna škoda za okoljske cilje

Za namene člena 3(b), ob upoštevanju življenjskega cikla proizvodov in storitev, ki se zagotavljajo z gospodarsko dejavnostjo, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, se šteje, da ta dejavnost zelo škoduje:

- (a) blažitvi podnebnih sprememb, če ta dejavnost povzroča znatne emisije toplogrednih plinov;
- (b) prilagajanju podnebnim spremembam, če ta dejavnost zelo negativno vpliva na trenutno ali pričakovano podnebje, na dejavnost samo ali na druge ljudi, naravo in sredstva;
- (c) trajnostni uporabi in varstvu vodnih in morskih virov, če ta dejavnost škoduje dobremu stanju ali, kjer je to ustrezno, dobremu ekološkemu potencialu vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodami, ali dobremu okoljskemu stanju morskih voda;
- (d) krožnemu gospodarstvu, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in recikliranjem, če ta dejavnost povzroča resno neučinkovitost pri uporabi materialov in neposredno ali posredno rabi naravnih virov, kot so neobnovljivi viri energije, surovine, voda in zemlja, v eni ali več fazah življenjskega cikla proizvodov, vključno z vidika trajanja, popravljivosti, nadgradljivosti, možnosti ponovne uporabe ali recikliranja proizvodov, ali če ta dejavnost povzroča znatno povečanje nastajanja, sežiganja ali odlaganja odpadkov, razen sežiganja nevarnih odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati, ali če lahko dolgoročno odlaganje odpadkov povzroči znatno in dolgoročno škodo za okolje;

(e) preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, če ta dejavnost vodi do znatnega povečanja emisij onesnaževal v zrak, vodo in zemljo v primerjavi s stanjem pred začetkom izvajanja te dejavnosti;

(f) varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, če je ta dejavnost zelo škodljiva za dobro stanje in odpornost ekosistemov ali če je škodljiva za stanje ohranjenosti habitatov in vrst, vključno s tistimi, ki so v interesu Skupnosti.

1a. Pri ocenjevanju gospodarske dejavnosti glede na merila (a) do (f) se upoštevajo okoljski vplivi same dejavnosti ter proizvodov in storitev, ki jih ta dejavnost zagotavlja, v njihovem celotnem življenjskem ciklu, pri čemer je treba zlasti upoštevati njihovo proizvodnjo, uporabo in konec življenjske dobe.

Člen 13

Minimalni zaščitni ukrepi

Minimalni zaščitni ukrepi iz točke (c) člena 3 so postopki, ki jih izvaja podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost, da zagotovi uskladitev s smernicami OECD za mednarodna podjetja, vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z načeli in pravicami, določenimi v osmih temeljnih konvencijah, opredeljenimi v Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, ter Mednarodno listino človekovih pravic.

Pri izvajanju postopkov za uskladitev z minimalnimi zaščitnimi ukrepi iz člena 3(c) morajo podjetja upoštevati načelo, da ne sme biti povzročena znatna škoda, iz člena 2(17) Uredbe 2019/2088 o razkrivanju informacij, povezanih s trajnostjo, v sektorju finančnih storitev.

Člen 14

Zahteve za tehnična merila za pregled

1. Tehnična merila za pregled, sprejeta v skladu s členi 6(2), 7(2), 8(2), 9(2), 10(2) in 11(2):
 - (a) opredeljujejo najpomembnejše potencialne prispevke k danemu okoljskemu cilju ter upoštevajo načelo tehnološke nevtralnosti, pa tudi kratkoročne in dolgoročne vplive dane gospodarske dejavnosti;
 - (b) določajo minimalne zahteve, ki jih je treba izpolniti, da bi se izognili znatni škodi za vse ustrezne okoljske cilje ter upoštevajo kratkoročne in dolgoročne vplive dane gospodarske dejavnosti;
 - (c) so kvantitativna in kot taka vsebujejo prage, kolikor je to mogoče, sicer pa kvalitativna;
 - (d) kadar je primerno, temeljijo na sistemih Unije za označevanje in potrjevanje, metodologijah Unije za ocenjevanje okoljskega odtisa in sistemih statistične klasifikacije Unije ter upoštevajo ustrezno obstoječo zakonodajo Unije;
 - (da) v največji možni meri uporabljajo kazalnike trajnosti iz člena 4(6) Uredbe (EU) 2019/2088 o razkrivanju informacij, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev;
 - (e) temeljijo na prepričljivih znanstvenih dokazih in previdnostnem načelu iz člena 191 PDEU;
 - (f) upoštevajo življenjski cikel, vključno z dokazi iz obstoječih ocen življenjskega cikla, in okoljske vplive gospodarske dejavnosti ter proizvodov in storitev, ki jih ta gospodarska dejavnost zagotavlja, ter zlasti upoštevajo njihovo proizvodnjo, uporabo in konec življenjske dobe;

(g) upoštevajo naravo in obseg gospodarske dejavnosti, tudi to:

(i) ali gre za omogočitveno dejavnost iz člena 11a;

(ii) ali gre za prehodno dejavnost iz člena 6(1a),

in po potrebi vključujejo jasno navedbo, ali gospodarska dejavnost spada v eno od kategorij iz točk (i) in (ii);

(h) upoštevajo potencialni tržni vpliv prehoda na bolj trajnostno gospodarstvo, vključno s tveganjem, da bi nekatera sredstva zaradi tega prehoda ostala neizkoriščena, in tveganje za ustvarjanje neskladnih spodbud za trajnostne naložbe;

(i) zajemajo vse pomembne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju in zagotavljajo, da se te dejavnosti obravnavajo enako, če enako prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 5 te uredbe, da se prepreči izkrivljanje konkurence na trgu;

(j) so preprosta za uporabo in določena tako, da olajšajo preverjanje izpolnjevanja navedenih meril.

2. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s prehodom na čisto energijo, v skladu z načrtom za omejitev povečanja temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko stopnjo, zlasti energijsko učinkovitost in energijo iz obnovljivih virov, kolikor te bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.

2a. S tehničnimi merili za pregled iz odstavka 1 se zagotovi, da dejavnosti proizvodnje električne energije, v katerih se uporabljajo trdna fosilna goriva, ne štejejo za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti.

3. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s prehodom na čisto ali podnebno nevtralno mobilnost, vključno s spremembo načina prevoza, ukrepi za učinkovitost in alternativnimi gorivi, kolikor te bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.

4. Komisija redno pregleduje tehnična merila za pregled iz odstavka 1 ter v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojem po potrebi spremeni delegirane akte, sprejete na podlagi te uredbe.

Komisija v zvezi s tem pred spremembo ali nadomestitvijo delegiranega akta oceni izvajanje teh meril in pri tem upošteva rezultate njihove uporabe s strani udeležencev na finančnem trgu in učinek na kapitalske trge, tudi z usmerjanjem naložb v trajnostne gospodarske dejavnosti.

Da bi zagotovili, da se z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 6(1a) še naprej uresničuje načrt za verodostojno tranzicijo, skladen s podnebno nevtralnim gospodarstvom, Komisija vsaj vsaka tri leta pregleda tehnična merila za pregled za te dejavnosti in po potrebi spremeni delegirani akt iz člena 6(2), sprejet na podlagi te uredbe, v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojem.

Člen 15

Platforma za financiranje trajnostne rasti

1. Komisija vzpostavi platformo za financiranje trajnostne rasti. Platforma je uravnotežena, sestavljajo pa jo naslednje skupine:

(a) predstavniki

(i) Evropske agencije za okolje;

(ii) evropskih nadzornih organov;

(iii) Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada;

(iiia) Agencije Evropske unije za temeljne pravice;

- (b) strokovnjaki, ki zastopajo ustrezne deležnike iz zasebnega sektorja, vključno z akterji finančnega in nefinančnega trga ter poslovnimi sektorji, ki predstavljajo zadevne industrijske panoge, ter tisti s strokovnim znanjem na področju računovodstva in poročanja;
- (ba) strokovnjaki, ki predstavljajo civilno družbo, tudi tisti s strokovnim znanjem s področja okoljskih in socialnih vprašanj, dela in upravljanja.
- (c) strokovnjaki, imenovani za delovanje v svojem imenu, z dokazanim znanjem in izkušnjami na področjih, ki jih zajema ta uredba;
- (d) strokovnjaki iz akademskih krogov, tudi z univerz, raziskovalnih inštitutov in iz drugih znanstvenih organizacij, vključno s tistimi s strokovnim znanjem na svetovni ravni.

2. Platforma za trajnostno financiranje:

- (a) svetuje Komisiji o tehničnih merilih za pregled iz člena 14 in morebitni potrebi po posodobitvi teh meril;
- (b) analizira učinek tehničnih meril za pregled v smislu potencialnih stroškov in koristi njihove uporabe;
- (c) pomaga Komisiji pri analiziranju zahtev deležnikov glede priprave ali spremembe tehničnih meril za pregled za dano gospodarsko dejavnost;
- (da) svetuje Komisiji glede morebitne vloge trajnostnih računovodskih standardov in standardov poročanja pri podpiranju uporabe tehničnih meril za pregled;
- (e) spremlja in redno poroča Komisiji o trendih na ravni EU in držav članic glede tokov kapitala v trajnostne naložbe;
- (ea) svetuje Komisiji glede morebitne potrebe po razvoju nadaljnjih ukrepov za izboljšanje razpoložljivosti in kakovosti podatkov;

(eaa) svetuje Komisiji o uporabnosti tehničnih meril za pregled in pri tem upošteva cilj glede preprečevanja nepotrebnega upravnega bremena;

(f) svetuje Komisiji o morebitni potrebi po spremembi te uredbe;

(fa) svetuje Komisiji pri ocenjevanju in razvoju trajnostnih finančnih politik, tudi v zvezi z skladnostjo politik;

(fb) svetuje Komisiji pri obravnavanju drugih trajnostnih ciljev, vključno s socialnimi cilji;

(h) svetuje Komisiji glede delovanja člena 13 in morebitne potrebe po dopolnitvi zahtev iz navedenega člena.

2a. Platforma upošteva širok razpon stališč deležnikov.

3. Platformi, ki je sestavljena v skladu s horizontalnimi pravili o ustanovitvi in delovanju strokovnih skupin Komisije, predseduje Komisija, ki lahko v zvezi s tem na ad hoc podlagi k sodelovanju povabi strokovnjake s posebnim strokovnim znanjem.

4. Platforma mora svoje naloge opravljati v skladu z načelom preglednosti. Komisija na svoji spletni strani objavi zapisnike sej platforme in druge ustrezne dokumente.

5. Kadar udeleženci na finančnem trgu menijo, da bi bilo treba gospodarsko dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled, določenih v skladu s to uredbo, ali za katero taka tehnična merila za pregled še niso bila določena, upoštevati kot okoljsko trajnostno, lahko o tem obvestijo platformo o financiranju trajnostne rasti.

Člen 15a

Pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, imenovani v skladu z Uredbo 2019/2088 o razkrivanju informacij, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, spremljajo, kako udeleženci na finančnem trgu izpolnjujejo zahteve iz členov 4alfa, beta in gama te uredbe. Vsi pristojni organi imajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog na podlagi te uredbe.
2. Vsi pristojni organi za namene te uredbe med seboj sodelujejo in brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo take informacije, kot je potrebno za namene opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

Člen 15b

Ukrepi in kazni

Države članice določijo predpise za ukrepe in kazni, ki se uporabljajo pri kršitvah člena 4(alfa, beta in gama). Ti ukrepi in kazni so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Člen 16
Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4delta(3), 6(2), 7(2), 8(2), 9(2), 10(2) in 11(2) se prenese na Komisijo za nedoločeno obdobje od [datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastil iz odstavka 2 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija pred sprejetjem in med pripravo delegiranih aktov zbere vse potrebno strokovno znanje, tudi v posvetovanjih s strokovnjaki iz strokovne skupine držav članic za financiranje trajnostne rasti (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina držav članic) iz člena 16b. Pred sprejetjem delegiranega akta ravna v skladu z načeli in postopki, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 4delta(3), 6(2), 7(2), 8(2), 9(2), 10(2) in 11(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 16b

Strokovna skupina držav članic

1. Strokovna skupina držav članic za financiranje trajnostne rasti (strokovna skupina držav članic) svetuje Komisiji o ustreznosti tehničnih meril za pregled in o pristopu platforme iz člena 15 glede razvoja meril v skladu s členom 14.
2. Komisija na rednih sestankih strokovne skupine obvešča države članice, da omogoči pravočasno izmenjavo mnenj med državami članicami in Komisijo, zlasti o najpomembnejšem opravljenem delu platforme, kot so nova merila za pregled ali vsebinske posodobitve teh meril ali osnutki poročil.

Člen 16c

Spremembe Uredbe 2019/2088 (uredba o razkritju)

Uredba 2019/2088 (uredba o razkritju) se spremeni:

Člen 2

„(novo) 2. Evropski nadzorni organi v okviru skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredelijo podrobnosti o predstavitvi in vsebini informacij v zvezi z načelom, da ne sme biti povzročena znatna škoda, iz člena 2(17) v skladu z vsebino, metodologijami in predstavitvijo kazalnikov v zvezi s škodljivimi učinki iz člena 4(6) in (7).

Osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka predložijo Komisiji do 1. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.“

Člen 8

Preglednost spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti v predpogodbenih razkritjih

„(novo) 2a. Kadar udeleženci na finančnem trgu dajo na voljo finančni proizvod iz člena 4beta uredbe o taksonomiji, morajo v informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 6(1) in (3), vključiti informacije iz člena 4beta uredbe o taksonomiji.“

„(novo) 4. Evropski nadzorni organi v okviru skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določijo podrobnosti o prikazu in vsebini informacij iz novega člena 2a te uredbe.

Evropski nadzorni organi pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih proizvodov, njihove značilnosti in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja natančna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata, ter pri uresničevanju tega cilja po potrebi spremenijo regulativne tehnične standarde iz odstavka 3. V osnutku regulativnih tehničnih standardov so upoštevani datumi uporabe iz člena 18(2)(a) in (b) uredbe o taksonomiji v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5 navedene uredbe.

Evropski nadzorni organi predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5(1) in (2) uredbe o taksonomiji do 1. junija 2021, osnutke glede okoljskih ciljev iz člena 5(3), (4), (5) in (6) uredbe o taksonomiji pa do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.”

Člen 9

Preglednost trajnostnih naložb v predpogodbenih razkritjih

„(novo) 2a. Udeleženci na finančnem trgu v informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 6(1) in (3), vključijo informacije v skladu s členom 4alfa uredbe o taksonomiji.“

„(novo) 6. Evropski nadzorni organi prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o prikazu in vsebini informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi novega člena 2alfa te uredbe.

Evropski nadzorni organi pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih proizvodov, njihove cilje, kot so navedeni v odstavkih 1, 2 in 3, in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja natančna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata, za dosego tega cilja pa je treba po potrebi spremeniti regulativne tehnične standarde iz odstavka 5. V osnutku regulativnih tehničnih standardov so upoštevani datumi uporabe iz člena 18(2)(a) in (b) uredbe o taksonomiji v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5 navedene uredbe.

Evropski nadzorni organi predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5(1) in (2) uredbe o taksonomiji do 1. junija 2021, osnutke glede okoljskih ciljev iz člena 5(3), (4), (5) in (6) uredbe o taksonomiji pa do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.”

Člen 11

Preglednost spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti ter trajnostnih naložb v periodičnih poročilih

„Novi člen 11(1)(c) za finančni proizvod, za katerega velja člen 4alfa uredbe o taksonomiji, informacije v skladu s členom 4alfa navedene uredbe;

novi člen 11(1)(d) za finančni proizvod, za katerega velja člen 4beta uredbe o taksonomiji, informacije v skladu s členom 4beta navedene uredbe.“

„(novo) 5. Evropski nadzorni organi v okviru skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o prikazu in vsebini informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi novega člena 11(1)c in (1)d te uredbe.

Evropski nadzorni organi pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih proizvodov, njihove značilnosti in cilje ter razlike med njimi ter po potrebi spremenijo regulativne tehnične standarde iz odstavka 4. V osnutku regulativnih tehničnih standardov so upoštevani datumi uporabe iz člena 18(2)(a) in (b) uredbe o taksonomiji v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5 navedene uredbe. Evropski nadzorni organi posodablajo regulativne tehnične standarde glede na regulativni in tehnološki razvoj.

Evropski nadzorni organi predložijo Komisiji osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v zvezi z okoljskimi cilji iz člena 5(1) in (2) uredbe o taksonomiji do 1. junija 2021, osnutke glede okoljskih ciljev iz člena 5(3), (4), (5) in (6) uredbe o taksonomiji pa do 1. junija 2022.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.”

Poglavje III

Končne določbe

Člen 17

Pregled

Komisija objavi poročilo o uporabi te uredbe do [dve leti po začetku veljavnosti] in nato vsaka tri leta. V navedenem poročilu med drugim oceni:

- (a) napredek pri izvajanju te uredbe, kar zadeva oblikovanje tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti;
- (b) morebitno potrebo po reviziji in dopolnitvi meril iz te uredbe za obravnavanje gospodarske dejavnosti kot okoljsko trajnostne;
- (c) uporabo opredelitve okoljsko trajnostne naložbe v pravu Unije in na ravni držav članic, vključno z določbami, potrebnimi za vzpostavitev mehanizmov za preverjanje skladnosti z merili iz te uredbe;
- (d) učinkovitost taksonomije pri usmerjanju zasebnih naložb v trajnostne dejavnosti, zlasti v zvezi s tokovi kapitala v zasebna podjetja in druge pravne subjekte, zlasti lastniškega kapitala, po eni strani iz finančnih proizvodov iz te uredbe ter po drugi iz drugih nefinančnih proizvodov, ki je posledica uporabe tehničnih meril za pregled;

(e) dostop udeležencev na finančnem trgu iz te uredbe in dostop vlagateljev do zanesljivih, pravočasnih in preverljivih informacij in podatkov o podjetjih in drugih pravnih subjektih, upoštevajoč s tem povezano upravno breme, pa tudi načinov za preverjanje takih podatkov, ki so potrebni za določanje stopnje usklajenosti s tehničnimi merili za pregled in zagotavljanje skladnosti z njimi, upoštevajoč podjetja, v katera se lahko vlaga in ki sodijo tako v področje uporabe uredbe kot zunaj njega, in v obeh primerih tudi, kar zadeva lastniški in dolžniški kapital;

(f) nadzorne določbe iz členov 15a in 15b.

Komisija do 31. decembra 2021 objavi poročilo, v katerem opiše določbe, potrebne za razširitev področja uporabe te uredbe na:

(a) nadaljnji razvoj sedanje taksonomije in razširitve njenega področja uporabe, da bi poleg okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti zajemala tudi gospodarske dejavnosti, ki nimajo pomembnega vpliva na okoljsko trajnostnost, in dejavnosti, ki znatno škodujejo okoljski trajnostnosti, ter pregled ustreznosti posebnih zahtev po razkritju v zvezi s prehodnimi in omogočitvenimi dejavnostmi;

(b) vključitev drugih trajnostnih ciljev, vključno s socialnimi.

2. Komisija do [dve leti po začetku veljavnosti] oceni učinkovitost svetovalnih postopkov za razvoj tehničnih meril za pregled, določenih v tej uredbi.

Člen 18
Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
2. Členi 4, 4alfa, 4beta, 4gama in 4delta se uporabljajo:
 - (a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (1) in (2) člena 5 od 31. decembra 2021;
 - (b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (3) do (6) člena 5 od 31. decembra 2022.
3. Člen 4(1) se ne uporablja za sheme davčnih spodbud na podlagi certifikata, ki obstajajo pred začetkom veljavnosti te uredbe in določajo zahteve za finančne proizvode, katerih cilj je financiranje trajnostnih projektov.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik